Dosarul nr. 2-16870/2024
2-24145194-12-2-18122024

H O T Ă R Â R E

În Numele Legii

Pronunțată public la data de 02 octombrie 2025 în mun. *****
Judecătoria ***** (sediul Centru)
Instanță compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Victor Sandu
Grefier Diana Blîndu
Cu participarea:
Reprezentantul pârâtului Î.C.S. ”Pro Digital” Societate cu răspundere limitată, Vladislav Roșca
În lipsa:
Reclamantului Țîrdea Bogdat

în sediul instanței, în ședință publică în procedură contencioasă a judecat cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țîrdea Bogdat către Î.C.S. ”Pro Digital” Societate cu răspundere limitată privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale,

a constatat:

La data de 13 decembrie 2024, Bogdat Țîrdea a depus în Judecătoria ***** (sediul Centru) cerere de chemare în judecată împotriva Î.C.S. ”Pro Digital” Societate cu răspundere limitată privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale.

În motivarea cererii reclamantul a indicat că la data de 31 octombrie 2024, pârâtul, a publicat un articol cu titlu: „*Noi scurgeri de informații care dovedesc implicarea Rusiei în politica din Republica Moldova. Euroreporter a publicat interceptări audio între un lider PSRM şi un agent FSB*”

În text fiind menționat: „*Pe lângă Patruişev Albu şi Ţîrdea au raportat lui Alexei Shevstov, adjunct al Consiliului de Securitate, așa cum este scris în conversația din 25 aprilie. Pe 27 aprilie Andrian Albu şi Yurie Gudilin discută despre o întâlnire cu Bogdan Ţîrdea de asemenea membru al Partidului Socialiştilor din Republica Moldova. Gudilin, Lioha, Alexey Stooianov a sunat. Tocmai stăteam cu Bogdan (Bogdan Ţîrdea)*”

Reclamantul Țîrdea Bogdat precizează că informația respectivă are un caracter fals, este de natură denigratoare şi atentează la onoarea şi reputația reclamantului.

Astfel, reclamantul consideră ca fiind distorsionate, false, defăimătoare, precum şi că demonstrează vizarea subsemnatului în mod special următoarea afirmație:

„Pe lângă Patruişev Albu şi Ţîrdea au raportat lui Alexei Shevstov, adjunct al Consiliului de Securitate, așa cum este scris în conversaţia din 25 aprilie. Pe 27 aprilie, Andrian Albu şi Yurie Gudilin discută despre o întâlnire cu Bogdan Ţîrdea de asemenea

membru al Partidului Socialiştilor din Republica Moldova. Gudilin: „Lioha”, Alexey Stooianov a sunat. Tocmai stăteam cu Bogdan (Bogdan Ţîrdea)”.

Pe cale de consecință, reclamantul reiterează că informația diseminată de către pârât constituie un fals absolut, motiv pentru care consider că prin acțiunile şi acuzațiile nominalizate îi este lezată onoarea şi demnitatea care, într-un stat de drept, urmează şi trebuie a fi respectată în modul corespunzător.

Reclamantul indică că informația contestată a fost diseminată de pârât, odată ce este plasată chiar pe platforma de știri - https://protv.md/, făcând trimitere pretins la careva înregistrări audio a cet. Albu Adrian, deputat în Parlamentului Republicii Moldova, care ar fi menționat că au discutat despre o întâlnire cu Bogdan Ţîrdea, în condițiile unor circumstanțe perfide.

Or, pârâtul în știrea diseminată, menționează: „Europorter.co a intrat în posesia unor scurgeri de informații care cuprind o serie de înregistrări audio ale mai multor conversații între un lider senior a Partidului Socialiștilor din Republica Moldova şi un agent FSB”.

Reclamantul menționează că la rândul său www.eureporter.co, în știrea sa face referire la careva înregistrări audio care pot fi accesate la următorul link: https :// www.lubyankaleaks. org/l eaks.html

Totodată, reclamantul afirmă că o simplă analiză a înregistrărilor audio, denotă faptul că o persoană care, pretins, ar fi cet. Albu Andrian, ar fi discutat despre o eventuală întâlnire cu o altă persoană care poartă prenumele de Bogdan.

În asemenea circumstanțe, reclamantul consideră că rămâne incert, cum pârâtul a dedus şi stabilit, că în discuția menționată ar fi vorba de numele şi prenumele reclamantului, în situația în care mii de persoane poartă un astfel de prenume.

Reclamantul mai menționează că respectivul, narativ urmează a fi calificat ca o informație ce constituie o relatare cu privire la fapte şi în esență este falsă şi denigratoare, ori se bazează pe fapte care nu au avut loc.

În concluzie, reclamantul constată că aceste alegații au fost răspândite în contextul lipsei unui ton echilibrat, având un caracter manipulativ, fapt ce denotă o rea intenție a pârâtului, care la rândul său a urmărit drept scop de a schimba negativ aprecierea personalității reclamantului în societate.

Suplimentar, reclamantul a mai relatat că prin acțiunile sale, pârâtul în mod deschis şi intenționat a acuzat reclamantul în fapte necomise de către cel din urmă, a răspândit informații false şi denigratoare. Acțiunile de defăimare cauzează tensiune şi stres reclamantului atât în viaţa de familie, cercul de prieteni, pe plan profesional care în consecinţă se reflectă negativ asupra calităţii vieţii personale a acestora.

Reclamantul mai precizează că în cererea prealabilă înaintată spre examinare în adresa pârâtului, a solicitat încasarea prejudiciului moral în mărimea sumei de 1 milion de lei. Reclamantul atestă, totuși că mărimea compensației trebuie să fie de natură să aducă o satisfacţie persoanei vătămate, să fie raţională şi echitabilă. În asemenea circumstanțe, estimez că prin acţiunile admise de către pârât i-a fost cauzat un prejudiciu moral ce poate fi evaluat la suma de 1 leu.

În drept, cererea înaintată de Bogdat Țîrdea a fost întemeiată pe prevederile Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare și art. 2036, 2037 Cod civil.

La data de 16 mai 2025, pârâta a depus referință pe marginea cererii de chemare în judecată, prin care a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.

În motivarea referinței, pârâta a indicat că la data de 30 octombrie 2024, pe site-ul de știri www.eureporter.co a fost publicat un articol intitulat Calul troian al Kremlinului în drum spre președinția Moldovei. Acesta analizează campania electorală a candidatului Alexandr Stoianoglo, evidențiind presupusele legături dintre politicieni moldoveni şi oficiali ruşi de rang înalt. În sprijinul concluzilor sale, investigația jurnalistică realizată de Eureporter se bazează pe scurgeri de informații care includ înregistrări audio.

EU Reporter este o publicație reputată cu sediul în Bruxelles, fondată în 2002, oferind ştiri online și comentarii video despre afacerile UE și internaționale în toate limbile oficiale ale UE. Este disponibil gratuit pe internetul mondial ca portal de ştiri online cu ştiri video. Site-ul web al EU Reporter atrage peste 1,8 milioane de vizite pe lună conform statisticii indicate de acesta, ca trimitere la Google Analytics.

În aceeași zi, la ora 21:09, pârâta a preluat conținutul articolului publicat de Eureporter și l-a republicat pe site-ul www.protv.md, platformă aflată în proprietatea sa. Materialul a fost prezentat sub titlul: Noi scurgeri de informații care dovedesc implicarea Rusiei în politica din Republica Moldova. Eureporter a publicat interceptări audio dintre un lider PSRM şi un agent FSB. Articolul publicat de pârâtă a preluat informații din investigația Eureporter.

Pârâta mai menționează că, atât în titlul știrii, cât și în conținutul său, pârâta a indicat în mod repetat faptul că materialul preluat provine de la Eureporter. Astfel, în text apar cel puțin șase referințe directe la sursa inițială, prin formulări precum: Eureporter a intrat în posesia unor scurgeri de informații..., potrivit Eureporter.com, subliniază sursa citată, potrivit unui fragment... De asemenea, articolul publicat pe www.protv.md a inclus şi un link către investigația originală, evidențiind astfel că informațiile difuzate reprezintă o preluare a celor publicate anterior de Eureporter.

Totodată, în textul articolului publicat de către pârâtă s-a menționat reacția Partidului Socialiștilor la informațiile apărute în presă. Şi s-a indicat că într-un comunicat oficial, reprezentanții PSRM au respins autenticitatea înregistrărilor audio, calificându-le drept o încercare de manipulare politică. Aceștia au declarat că înregistrările sunt fabricate și că aceste falsuri nu au nicio legătură cu PSRM, cu atât mai puțin cu campania electorală a candidatului nostru la alegerile prezidențiale. Totodată, socialiștii au catalogat publicarea materialului drept o încercare isterică a guvernării de a discredita PSRM şi candidatul susținut de formațiune, sugerând că întreaga situație face parte dintr-o campanie de denigrare orchestrată împotriva lor.

În acest context, pârâta consideră că reclamantul nu a realizat o încadrare clară a pretinsei fapte a pârâtei, neprobând în mod corespunzător vreuna dintre faptele susceptibile să afecteze onoarea, demnitatea sau reputația profesională.

Mai mult, în textul cererii de chemare în judecată, acesta face referire atât la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, cât și la răspândirea judecăților de valoare

fără un substrat factologic suficient, fără însă a indica elementele necesare pentru demonstrarea vreuneia dintre aceste categorii de fapte.

Pârâta afirmă că reclamantul nicidecum nu a probat caracterul defăimător al articolului, faptul că informația este falsă ori că judecată nu se bazează pe un substrat factologic suficient, textul cererii de chemare în judecată limitându-se la alegații precum respectivul narativ urmează a fi calificat ca o informație ce constituie o relatare cu privire la fapte și în esență este falsă şi denigratoare, ori se bazează pe fapte care nu au avut loc.... aceste alegații au fost răspândite în contextul lipsei unui ton echilibrat, având un caracter manipulativ, fapt ce denotă o rea intenție a pârâtului, care la rândul său a urmărit drept scop de a schimba negativ aprecierea personalității reclamantului în societate. Reclamantul a eșuat cu certitudine să substantiveze în vreun fel aceste alegații și nu a adus contraprobe la informațiile distribuite.

Simplul fapt al invocării unor pretinse daune aduse reputației profesionale nu este suficient pentru a justifica pretențiile reclamantului, iar caracterul defăimător al informației nu se prezumă. În lipsa unor atare concretizări şi dovezi, pârâtul menționează că este în imposibilitate de a prezenta contraprobe, conform art. 24 al Legii privind libertatea de exprimare. Mai mult, în virtutea principiului disponibilității în drepturi, instanța nu poate independent să dea calificare faptelor invocate, fiind de datoria reclamantului să dovedească stăruință în proces.

Pârâta precizează că nu a fost demonstrat dubiul în privința bunei-credințe a celui care a publicat informația de interes public, se prezumă că pârâta a publicat o informație veridică (până la proba contrară) ce ține de interes public.

Aşa cum a menționat și anterior pârâta, informația publicată pe portalul protv.md a fost preluată de de pe site-ul https://www.eureporter.co/, aspect recunoscut chiar de reclamant în conținutul cererii de chemare în judecată. Prin urmare, nu pârâta este cea care a dedus că în înregistrările audio ar fi vorba despre Bogdan Tirdea, ci doar a reprodus conținutul unui articol publicat de EU Reporter, în cadrul căruia a fost menționat expres numele reclamantului.

Prin urmare, pârâta consideră că alegațiile reclamantului cu privire la faptul că pârâta ajuns la concluzia precum că discuția s-ar referi anume la Bogdan Tirdea sunt neîntemeiate, or pârâta doar a preluat textul știrii de pe un alt portal de știri.

Concluzionând, pretinsul caracter fals şi defăimător al articolului publicat pe site-ul protv.md nu a fost în niciun fel susținut prin mijloace probatorii. Mai mult, informația în cauză a fost preluată de pe site-ul EU Reporter, aspect indicat expres chiar în titlul știrii, iar pârâta nu a formulat niciun comentariu propriu referitor la Reclamant şi la imaginea acestuia, limitându-se exclusiv la redarea conținutului articolului sursă.

În consecință, pârâta indică că în lipsa unor dovezi concludente privind caracterul fals şi defăimător al informațiilor, solicitarea de dezmințire nu poate fi admisă.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului Î.C.S. "Pro Digital" Societate cu răspundere limitată, Vladislav Roșca a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, reclamantul Bogdat Țîrdea nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței de judecată, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Audiind explicațiile participanților la proces asupra acțiunii formulate, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, verificând temeinicia argumentelor expuse în cererea de chemare în judecată prin prisma înscrisurilor atașate la acțiuni și a obiecțiilor invocate în referința, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Bogdat Țîrdea, pentru următoarele considerente.

Conform art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sînt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Potrivit dispozițiilor art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 239 Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

În temeiul art. 240 alin. (1) Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii şi admisibilitatea acțiunii.

La rândul său art. 117 alin. (1) Cod de procedură civilă indică, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Concomitent, potrivit art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, care statuează că, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Conform art. 9 alin. (1), (2) lit. h) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile. Drepturile şi obligaţiile civile apar în urma altor fapte ale persoanelor fizice şi juridice şi a unor evenimente de care legea leagă apariția unor efecte juridice în materie civilă.

În ședință de judecată, administrând înscrisurile dosarului, instanța de judecată a reținut că la data de 30 octombrie 2024, pe site-ul de ştiri www.eureporter.co a fost publicat un articol intitulat Calul troian al Kremlinului în drum spre președinția Moldovei. Acesta analizează campania electorală a candidatului Alexandr Stoianoglo, evidențiind presupusele legături dintre politicieni moldoveni şi oficiali ruşi de rang înalt.

În sprijinul concluşilor sale, investigaţia jurnalistică realizată de Eureporter se bazează pe scurgeri de informaţii care includ înregistrări audio.

În aceeaşi zi, la ora 21:09, pârâta a preluat conţinutul articolului publicat de Eureporter şi l-a republicat pe site-ul www.protv.md, platformă aflată în proprietatea sa. Materialul a fost prezentat sub titlul: Noi scurgeri de informaţii care dovedesc implicarea Rusiei în politica din Republica Moldova. Eureporter a publicat interceptări audio dintre un lider PSRM şi un agent FSB.

Astfel, potrivit cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că în textul articolului publica era menţionat următoarele: „*Pe lângă Patruişev Albu şi Ţîrdea au raportat lui Alexei Shevstov, adjunct al Consiliului de Securitate, aşa cum este scris în conversaţia din 25 aprilie. Pe 27 aprilie Andrian Albu şi Yurie Gudilin discută despre o întâlnire cu Bogdan Ţîrdea de asemenea membru al Partidului Socialiştilor din Republica Moldova. Gudilin, Lioha, Alexey Stooianov a sunat. Tocmai stăteam cu Bogdan (Bogdan Ţîrdea)*".

În cele ce urmează, reclamantul a precizat că le consideră ca fiind judecăţi de valoare fără substrat factologic, denigratoare şi care lezează onoarea, demnitatea şi reputaţia sa.

Potrivit materialelor cauzei la data de 4 noiembrie 2024, reclamantul Bogdat Ţîrdea a transmis în adresa pârâtei, cererea prealabilă cu solicitarea dezminţirii informaţiilor defăimătoare, ştergerea articolului din spaţiul mediatic, cu exprimarea scuzelor publice.

Constatând lipsa diligenţei pârâtei Î.C.S. "Pro Digital" Societate cu răspundere limitată de a dezminţi informaţiile defăimătoare, precum şi ştergerea articolului din spaţiul mediatic, cu exprimarea scuzelor publice.

Ţinând cont de solicitările înaintate de reclamant în faţa instanţei şi circumstanţele elucidate în şedinţa de judecată, instanţa consideră că raportului juridic litigios dedus judecăţii îi sunt aplicabile prevederile art. 32 alin. (1) şi (2) din Constituţia Republicii Moldova, potrivit căruia oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

La art. 2 al Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare este specificat, *inter alia* că termenii şi expresiile utilizate în prezenta lege au următoarele semnificaţii: *defăimare* – răspîndire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei; răspîndire a informaţiei – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată). *răspîndire a informaţiei* – proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptînd persoana lezată); *informaţie* – orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine; *fapt* – eveniment, proces sau fenomen care a avut sau are loc în condiţii concrete de loc şi timp şi a cărui veridicitate poate fi dovedită; *judecată de valoare* – opinie, comentariu, teorie sau idee care reflectă atitudinea faţă de un fapt, a cărei veridicitate este imposibil de dovedit.

În același timp, instanța relevă că potrivit alin. (1) al art. 7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informația cumulează următoarele condiții: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informație.

Alin. (3) din același articol prevede că persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin. (2) poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

Prevederile art. 3 alin. (1) din Legea sus-menționată, statuează că orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare.

Conform art. 3 alin. (2) al aceleiași Legi, libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât şi forma informației exprimate, inclusiv a informației care ofensează, șochează sau deranjează.

Alin. (3) și (4) reglementează situațiile în care dreptul la libertatea de exprimare poate fi limitat, menționând că exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morală, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şiimparţialitatea puterii judecătoreşti.

Prin urmare, restrângerea libertăţii de exprimare se admite doar pentru protejarea unui interes legitim prevăzut de lege şi doar în cazul în care restrângerea este proporţională cu situaţia care a determinat-o, respectându-se echilibrul just dintre interesul protejat şi libertatea de exprimare, precum şi libertatea publicului de a fi informat.

Suplimentar, instanța de judecată a stabilit că din citatele invocate în acțiunea dedusă judecății, dar și însăși din conținutul articolului publicat de Eureporter pe site-ul www.protv.md, nu rezultă clar și echivoc că cele relatate sunt îndreptate exclusiv spre lezarea onoarei, demnității și reputației profesionale a reclamantului.

În susținerea argumentului juridic de respingere a cererii de chemare în judecată, instanța a stabilit că Legea nr. 64/2010 stabilește că persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că, informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persona care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează, este falsă si defăimătoare. Însă, la caz reclamatul nu a demonstrat aspectul defăimător al articolului oferite de pârâta Î.C.S. ”Pro Digital” Societate cu răspundere limitată, din 30 octombrie 2024 pe site-ul www.protv.md.

Prevederile legale citate *supra*, trebuie interpretate şi aplicate în concordanță cu jurisprudența Curţii Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, având în vedere că libertatea de exprimare este garantată prin art. 10 din Convenţia Europeană, care prin paragraful al doilea permite statelor să aducă anumite limitări acestei libertăţi, cu condiţia să respecte cerinţele prevăzute de Convenţie pentru valabilitatea lor.

Astfel, fiind statuat că exercitarea acestor libertăţi ce comportă îndatoriri şi responsabilități poate fi supusă unor formalităţi, condiţii, restrîngeri sau sancţiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru (…) protecţia reputaţiei sau a drepturilor altora (...).

Pentru a fi convențională, ingerința în libertatea de exprimare trebuie să îndeplinească trei condiții cumulative prevăzute de paragraful 2 al art. 10 CEDO, şi anume: i) măsura să fie prevăzută de lege; ii) să urmărească unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2; iii) şi să fie necesară într-o societate democratică pentru atingerea lor.

Cu referire la prima condiție ca măsura să fie prevăzută de lege, instanța reține prevederile art. 3 alin. (1), (2) şi (3) al Legii cu privire la libertatea de exprimare nr. 64 din 23 aprilie 2010, care prevăd condițiile și temeiurile de limitare a libertății de exprimare. Iar, în privința condiției ca măsura să urmărească unul din scopurile legitime, instanța reține că unul din scopurile legitime prevăzute în paragraful 2 al art. 10 din Convenție, este protecția reputației altora.

Respectiv, odată ce s-a constatat cu certitudine că măsura de limitare a libertății de exprimare este prevăzută de lege și a urmărit un scop legitim, în continuare urmează a fi examinată cea de a treia condiție și anume, dacă există un just echilibru între, pe de o parte, protecția dreptului consacrat de articolul 10 CEDO şi, pe de altă parte, aceea a dreptului reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care, ca elemente al vieții private, sunt garantate de art. 8 al Convenției.

Este de menționat că determinând distincția clară între informații, denumite fapte, şi opinii, denumite judecăți de valoare, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a remarcat că existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil de a fi dovedit.

Curtea reamintește că limitele criticii admisibile în privinţa unui om politic, vizat în această calitate, sunt mai mari decât în privinţa unei simple persoane particulare: spre deosebire de al doilea, primul se expune în mod inevitabil şi conştient unui control atent al faptelor şi gesturilor sale atât din partea ziariştilor, cât şi din partea majorităţii cetăţenilor; în consecinţă, trebuie să arate mai multă toleranţă (*Lingens împotriva Austriei*, 8 iulie 1986, pct. 42, serie A nr. 103).

Cu referire la jurisprudența CtEDO, în care sintagma „judecată de valoare fără substrat factologic suficient” mai este numită şi „opinii excesive”, instanța de judecată menționează că judecăţile de valoare pot fi preţioase, fără valoare sau negative, întemeiate sau neîntemeiate, convingătoare sau discutabile, progresiste sau reacţionare etc. Acestea nu pot fi dezminţite prin hotărârea judecăţii. Ele pot fi dezbătute prin polemică, adică răspuns (replică, comentariu).

În acest sens, în partea ce se referă la necesitatea reclamantului de a proba că situația nu este o judecată de valoare sau că aceasta nu se bazează pe un substrat factologic suficient, doar invocarea unei stări de fapt si circumstanțele prezentate în acțiune este insuficientă pentru a atesta o lezare a onoarei și demnității, inclusiv profesionale a reclamanților.

Este important de menționat, în contextul invocării unei pretinse ingerințe în drepturile reclamantului, pe motivul exercitării dreptului la libera exprimare de către pârât, că persoanele private se bucură de cea mai largă protecție, în contextul în care acestea nu sunt implicate în activități publice. În momentul implicării acestora în activități publice sau activități de interes public ei se expun criticii publice.

La acest subiect, instanța de judecată reține şi faptul că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

Reglementările similare sunt prevăzute şi la art. 24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare în conformitate cu care, sarcina probațiunii este pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează şi este defăimătoare, informația constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă, sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, existența şi cuantumul prejudiciului cauzat.

Din ansamblul reglementărilor privind dreptul la liberă exprimare, rezultă că acesta nu este unul absolut, ci poate fi supus limitărilor, restrângerilor, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare este îndreptată împotriva anumitor valori pe care statul le poate apăra în mod legitim sau chiar împotriva democrației însăși.

Astfel, libertatea de exprimare, ca drept esențial într-o societate democratică, nu poate fi exercitată dincolo de orice limite. Ca orice altă libertate socială, ea presupune luarea în considerare a unor interese de ordin general, cum sunt siguranța națională, integritatea teritorială a statelor contractante, siguranța publică, apărarea acesteia şi prevenirea săvârșirii unor infracțiuni, protecția sănătății şi a moralei publice, garantarea autorității şi imparțialității puterii judiciare, precum şi a unor interese de ordin personal, anume reputația şi drepturile ce aparţin altor persoane, împiedicarea divulgării informațiilor confidențiale.

Respectiv, orice atingere adusă demnității şi reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.

Analizând circumstanțele cauzei, coroborate cu normele enunțate, instanța de judecată invocă că cerința de a dovedi judecățile de valoare este imposibil de a fi îndeplinită, deoarece adevărul afirmațiilor ce constituie judecăți de valoare nu poate fi dovedit, iar invocarea probei veridicității, în acest context, ar constitui o încălcare a libertății de exprimare garantate de art. 10 al Convenției Europene.

Astfel, instanța concluzionează că acțiunea reclamantului privind dezmințirea informațiilor, pretinse a fi defăimătoare și false sunt lipsite de substrat factologic suficient, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății în prezenta speță, nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părţi şi examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părţi.

Sintetizând cele expuse mai sus și examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 Codul de procedură civilă, instanța reiterează că cererea de chemare în judecată înaintată de Bogdat Țîrdea, este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art. 236, 238-241 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Cererea de chemare în judecată înaintată de Țîrdea Bogdat către Î.C.S. ”Pro Digital” Societate cu răspundere limitată privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Se explică dreptul părților și participanților la proces de a solicita hotărârea redactată în cadrul termenului de decădere de 30 de zile.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțarea dispozitivului prin intermediul Judecătoriei ***** (sediul Centru).

Președintele ședinței,

Judecător Victor Sandu